

23 – Věřící
(Al-Mu'minun)
Ve jménu Boha
milosrdného, slitovného
Šťastní jsou ti věřící,
kteří v modlitbách svých
jsou pokorní, kteří
od planých řečí se odvracejí,
kteří almužny rozdávají,
kteří udržují svou cudnost
jen pro manželky své
či otrokyně;
a nebudou za to pokáráni -
však kdo více
než po tomto touží,
to věru jsou přestupníci,
kteří svěřené opatrují
a úmluvy své pevně dodržují,
kteří o modlitby své
pilně dbají.
Tito zajisté dědici se stanou,
kteří ráj zdědí
a věčně v něm budou.
A věru jsme člověka nejdříve
z části nejčistší hlíny stvořili
a pak jsme jej kapkou semene
v příbytku jistém učinili.
Potom jsme z kapky semene
hmotu přilnavou (embryo)
stvořili a z hmoty přilnavé
jsme kousek masa (plod)
učinili;
a z kousku masa jsme
kosti stvořili
a kosti jsme masem obalili.
A potom jsme mu
v druhém stvoření
vzniknout dali.
Požehnán buď Bůh,
nejlepší ze stvořitelů!
Posléze pak vskutku zemřete
a pak v den zmrtnýchvstání
vzkříšeni budete.
Nad vámi jsme věru
stvořili sedm cest
a nejsme vůči stvoření Svému
lhostejní:
z nebes vodu
v určitém množství sesíláme
a na zemi ji rozmístíme,

ačkoliv jsme věru schopni
odvést ji;
a pomocí vody jsme pro vás
dali vyrůst zahradám
s palmami a révu
a hojnost ovoce v nich máte,
jež požíváte -
a také stromu,
jenž z hory Sinaje vzchází
a jenž olej a šťávu dává,
pro obživu pojídacích.
A poslali jsme kdysi Noema
k lidu jeho, i pravil jim:
„Lide můj, uctívejte Boha a
nemějte božstva jiného
kromě Něho! Což
nebudete z bohobojných?“
Však velmoži ti,
kdož nevěřící byli z lidu jeho
prohlásili:
„Tohle je pouze smrtelník
jako vy a nad vámi chce se
jen vyvyšovat.
Kdyby byl Bůh chtěl,
byl by určitě anděly seslal.
A neslyšeli jsme
o ničem takovém
od otců svých dávných.
Není on ničím než člověkem
džiny posedlým, pozorujte jej
tedy nějakou chvíli!“
I zvolal Noe: „Pane můj,
pomoz mi za to, že za lháře
mne pokládají!“
Tehdy vnukli jsme mu:
„Postav archu
pod dohledem očí Našich
a podle vnučení Našeho!
A až přijde rozkaz Náš
a pec až bude vřít,
do archy uveď
ze všech druhů po páru
a také svou rodinu,
kromě toho z ní, o němž již
dříve slovo bylo vyřčeno.
A nepřimlouvej se u Mne
za ty, kdož
nespravedliví byli,
neboť ti budou utopeni!
A až se usadíš ty,

a kdož s tebou jsou, v arše,
tehdy prones:
„Chvála Bohu,
jenž zachránil nás
před lidem nespravedlivým!“
A rci dále: „Pane můj, dej mi
sestoupit na požehnaném
místě, vždyť Tys nejlepší z
těch, kdož sestoupit dávají!“
A věru jsou v tom znamení a
My vskutku jsme byli těmi,
kdož zkouškám podrobují.
Po nich pak dali jsme vyrůst
dalšímu pokolení
a vyslali jsme k nim
proroka z nich, aby hlásal:
„Uctívejte Boha
a nemějte božstva jiného
kromě Něho.
Což nebudete bohobojní?“
A řekli velmoži z lidu jeho,
ti, kdož nevěřícími byli
a za lež setkání se světem
budoucím prohlásili, a ti,
které jsme v životě
pozemském zámožnými
učinili: „Tohle je pouze
smrtelník jako vy.
On z toho jí, co i vy jíte,
a pije z toho, co i vy pijete.
Uposlechnete-li smrtelníka
vám podobného,
tedy zajisté ztrátu utrpíte.
Což neslibuje vám, že poté,
co zemřete a prachem
a kostmi se stanete,
z hrobů vyvedeni budete?
Jak chybné, jak chybné je to,
co je vám slibováno!
Není života jiného než tohoto
– umíráme a žijeme, však
nikdy vzkříšeni nebudeme.
A je to člověk pouze,
jenž o Bohu lež si vymyslíl
a my mu neuvěříme!“
Zvolal: „Pane můj,
pomoz mi za to,
že za lháře mne prohlašují!“
Odpověděl: „Za chvíličku
budou věru litovat.“

A uchvátilo je vzkřiknutí skutečně a učinili jsme je podobnými pěně.
 Pryč s lidem nespravedlivým!
 Po nich jsme pak dali vzniknout jiným pokolením, a žádný národ lhůtu svou neuspíš ani neodloží!
 Potom jsme vysílali posly jednoho za druhým, však kdykoliv přišel k nějakému národu posel Jeho, za lháře jej prohlásili.
 A tak dali jsme následovat jednomu národu za druhým a učinili jsme je příběhy varovnými.
 Pryč s lidem, který nevěří!
 Potom jsme vyslali Mojžíše a bratra jeho Áróna se znamením Svými a s pověřením zjevným k Faraónovi a velmožům jeho, však oni zpyšněli a byli lidem povýšeným a řekli: „Máme uvěřit dvěma smrtelníkům stejným jako my, jejichž lid nám otročí?“
 A oba za lháře prohlásili a stali se těmi, kdož do záhuby spějí.
 A dali jsme Mojžíšovi Písmo doufajíce, že snad lid jeho půjde po cestě správné.
 A učinili jsme syna Mariina i matku jeho znamením a poskytli jsme jim útulek na výšině bezpečné, s pramenem vody hojné.
 „Poslové, jezte z výtečných pokrmů a konejte zbožné skutky, vždyť Já o všem, co činíte, dobře jsem zpraven.
 Tato vaše obec je vskutku obcí jedinou a Já vašim jsem Pánem. Buďte tedy vůči Mně bohabojní!“

Však lidé se rozštěpili ve věci své na sekty a strana každá se radovala jen z toho, co jí bylo vlastní.
 Ponech je tedy v hlubinách jejich omylu po dobu nějakou!
 Domnívají se snad, že to, čím jsme hojně opatřili z majetku a synů?
 Pobízíme je rychle ke konání dobrých skutků, avšak oni o tom nemají tušení.
 Věřu ti, kdož bázní před Pánem svým jsou naplněni, ti, kdož věří v Pána svého znamení, ti, kdož nikoho k Pánu svému nepřidruží, ti, kdož dávají to, co dávají, a jejichž srdce se chví před tím, že k Pánu svému se navrátí, ti všichni se předhánějí v konání dobrých skutků a jako první jich dosahují.
 Každé duši My ukládáme jedině podle její schopnosti.
 A v Našem vlastnictví je Kniha, jež pravdu hovoří, ublíženo nebude nikomu.
 Přesto však srdce jejich jsou v omylu hlubokém ohledně Knihy této a jsou u nich činy jiné, jež konají proti tomu.
 A až postihneme trestem ty z nich, kdož v přepychu žijí, hle, budou volat úpěnlivě!
 „Nevolejte dnešního dne, neboť se vám pomoci od nás nedostane!
 Byla vám kdysi přednášena Moje znamení, však vy jste se při tom obraceli na patách, jsouce vůči nim pohrdaví a planě tlachajíce v nočních rozmluvách.“
 Což neuvažovali o řeči této,

když přišlo k nim to, čeho se jejich otcům dávným nedostalo?
 Anebo snad nepoznali posla svého?
 Takže ho zapírají?
 Či řeknou snad, že džiny je posedlý?
 Nikoliv, přišel k nim s pravdou, však většina z nich si pravdu hnuší.
 Kdyby pravda následovala jejich učení scestná, věru by byla nebesa a země a vše, co mezi nimi je, zkaženo.
 Však nikoliv, My přinesli jsme jim napomenutí jejich, však oni od připomenutí svého se odvracejí.
 Či snad žádáš od nich odměnu? Vždyť odměna Pána tvého je mnohem lepší, vždyť On nejlepším je z těch, kdož obživu uštedřují.
 Ty věru je zveš ke stezce přímé, avšak ti, kdož nevěří v život budoucí, se uchylují od stezky té.
 A i kdybychom se nad nimi slitovali a odstranili to zlé, jež na nich lpí, věru by zatvrzele ve vzpurnosti své setrvali jdouce jako slepí.
 A zajisté jsme je již postihli trestem, ale oni se Pánu svému nepodrobí ani se nepokoří, pokud před nimi neotevřeme bránu trestu strašného, a hle, v něm si zoufají!
 A On je ten, jenž stvořil vám sluch, zrak i srdce – a jak málo jste mu vděční!
 A On je ten, jenž vás po zemi rozšířil, a u Něho budete shromážděni.
 A On je ten, jenž život i smrt dává, a On střídání

noci a dne ovládá.
Což to nepochopíte?
Ba nikoliv! Oni hovoří totéž,
co již dřívější hovořili,
a říkají: „Cožpak až zemřeme
a prachem a kostmi se
staneme, budeme vzkříšeni?
Tím už dříve vyhrožováno
bylo nám i otcům našim,
a nejsou to leč
povídačky starých!“
Rci: „Komu náleží země a ti,
kdo na ní jsou, víte-li?“
Odvěti: „Bohu.“
Rci: „Proč se tedy
nevzpamatujete?“
Zeptej se: „Kdo Pánem je
sedmi nebi a Pánem
trůnu nesmírného?“
Odvěti: „Bůh.“
Rci: „Což tedy
bohabojní nebudete?“
Otaž se: „V čí ruce je panství
nade všemi věcmi a kdo
ochraňuje, zatímco proti
Němu žádné ochrany není,
odpovězte, víte-li?“
Odvěti: „Bůh.“
Rci: „Jak můžete být tedy
tak očarováni?“
Ba věru, My přišli jsme k nim
s pravdou, zatímco oni
vskutku lháři jsou.
Bůh nevzal si žádné dítě
a není vedle Něho
božstva jiného, jinak by
každé božstvo odneslo to,
co stvořilo, a některé z nich
by se nad druhé povýšilo.
Oč je Bůh slavnější než to,
co mu lživě připisují,
On, jenž zná nepoznatelné
i všeobecně známé.
Oč je On vznešenější než to,
co k Němu přidružují!
Rci: „Pane můj,
jestliže mi ukážeš to,
co slíbeno bylo jim,
pak, Pane můj, nedej,
abych byl mezi lidem

nespravedlivým!“
Jsme věru s to ti ukázat,
co jsme jim slíbili,
avšak raději odražej zlé tím,
co je lepší!
My dobře známe to,
co si vymýšlejí.
Rci: „Pane můj,
utíkám se k Tobě
před satanů našeptáváním
a utíkám se k Tobě,
Pane můj,
před jejich přiblížením!“
A když k některému z nich
přichází smrt, tu volá: „Pane
můj, dej mi vrátit se na zemi,
možná že vykonám
něco dobrého v tom,
co jsem zanedbal!“
Však pozor!
Toto jsou jen slova,
jež pronáší, avšak za nimi
stojí přehrada až do dne,
kdy budou vzkříšeni.
A až bude zatroubeno
na roh, v ten den mezi nimi
nebude platit rodokmen
a nebudou se
vzájemně vyptávat.
Ti, jejichž váha bude těžká,
ti věru budou blažení,
ale ti, jejichž váha bude
lehká, ti sami sobě
ztrátu způsobili a budou
v pekle nesmrtelní,
jejich tváře bude
oheň ošlehávat
a oni zuby budou skřípat.
„Což vám nebyla znamení
Má zvěstována? Vy jste je
však za lživá prohlásili!“
Řeknou: „Pane náš,
přemohla nás naše
nešťastná povaha a stali
jsme se lidmi bloudícími.
Pane náš, vyved' nás odsud,
a jestliže to budeme
na zemi opakovat,
pak vskutku
budeme nespravedliví.“

I řekne Bůh:
„Zahnání buďtež do něho
a nemluvte na Mne!
Vždyť věru jedna část
služebníků Mých
hovořila: „Pane náš,
uvěřili jsme,
odpusť nám a slituj se
nad námi, neboť Tys
nejlepší ze slitovníků!“
A vy jste si z nich
posměšky tropili,
takže jste na Mé připomenutí
zapomněli
a ještě jste se jim smáli.
Dnes však Já odměňuji věřící
za to, co vytrpěli, a oni
dnes úspěchu dosáhli.“
A pak se Bůh otáže:
„Jaký počet let jste
na zemi setrvali?“
Odpovědi: „Setrvali jsme tam
den či jeho část. Zeptej se
těch, kdož počítat umějí!“
I odpoví: „Setrvali jste tam
pouze dobu nepatrnou,
ach, kéž byste byli věděli!
Domníváte se snad,
že jsme vás stvořili
jen bezúčelně, a že k Nám
nebudete navraceni?“
Nechť je povznesen Bůh,
vládce skutečný!
Není božstva kromě Něho,
Pána trůnu vznešeného!
A kdo vyzývá vedle Boha
ještě božstvo jiné,
o němž důkazu nemá,
ten Pánu svému z toho
musí vydat počet.
A věru nevěřící
nebudou blaženi!
A rci: „Pane můj,
odpusť a slituj se, vždyť
Tys nejlepší ze slitovníků!“